

ikke nøjes med nogle færre? Det er derfor, vi gerne vil have ministeren til at gå i gang med det udvalg for at se på, om det ikke kan gøres enklere. Hvis folk kan forstå reglerne, fordi reglerne er enkle, efterlever folk dem også. Ellers går folk og bliver ligeglade, og så er det, vi får en faldende naturbeskyttelse og får pløjet alt for mange enge ned, og vi er altså bekymrede over, at udviklingen er sådan i øjeblikket. Se f.eks. Fjerritslev Avis i dag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er den slags udtalelser, hr. Steen Gade kommer med i dag, der gør, at befolkningen somme tider siger, at Folketinget taler sig væk fra den.

Jeg kan godt huske, at hr. Steen Gade og jeg var i Hviding ude ved Vesterhavet, ude ved marskområdet, og det er da tankevækkende, hvis hr. Steen Gade allerede har glemt, at en 60-80 mennesker blev ved med at udspørge os: Hvor er de dokumenterbare undersøgelser, der gør, at I påfører os de regler? Hvor er jeres forklaring på, hvorfor reglerne skal være sådan? Igen og igen måtte vi høre, at man mente, miljølovgivningen var indviklet og svær at forstå.

Jeg vil gerne sige: Venstre har fortsat det synspunkt, at miljøet står højt på dagsordenen, og vi tager hånd om naturen, faunaen osv. Men vi bør også kunne forstå, at vi sammen skal kunne strikke reglerne sådan sammen, at den miljøbevidste befolkning, vi har i dag, også har en mulighed for at kunne finde ud af lovgivningen og finde rundt i reglerne, så den kan reagere, som også en del politikere ønsker. Det er det krav, man må stille, og så hjælper det ikke noget, at vi har så indviklede miljølove og regler. Så må vi sætte et regelforenklingsprojekt i gang, og jeg håber stadig, hr. Steen Gade vil bruge sine sidste minutter, når han skal herop og svare, på at sige: Ja, vi går med i et regelforenklingsprojekt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg har allerede svaret: Jeg oplever ikke dette massive folkelige pres på den måde, at det er regelforenklingsprojekt, vi har brug for. Vi har brug for noget helt andet, nemlig en anden holdning hos myndighederne – især de amtslige – og en helt anden måde at tage kontakt med folk på, når man skal i gang med disse ting, der har at gøre med folks nære hverdag, med deres ejendom. Vi har også brug for en generel information, som

måske også kan bevirke, at nogle af de grupper, der er blevet skeptiske over for nogle elementer i naturbeskyttelsen, får en mere grundig og samlet viden om, hvordan lovreglerne er. Så vil de finde ud af, at nok er reglerne indviklede, men helt galt er det altså heller ikke.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi har i de sidste, jeg ved ikke hvor mange halve timer koncentreret os om den ene del, det ene ben af denne ministerredegørelse. Der er to ben i den, og jeg skal på Det Radikale Venstres vegne forholde mig til dem begge to og starte med at tage det, som har at gøre med forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse.

Jeg vil godt takke for en redegørelse og en status, som vi synes er udmærket, og som utvetydigt sætter fingeren på et enkelt ømt punkt. Man lover, at Justitsministeriet vil være meget opmærksomt på, om der er bemyndigelser, som ikke bør eksistere. Derudover ridses det ganske klart op, at der er to hensyn, der kan opfattes som modstridende. Det ene er hensynet til privatlivets fred, altså at folk kan bo i fred og ro og udfolde sig i fred og ro, og over for det står et effektivitetskrav til myndighederne. Denne balance fører i specifikke situationer til de forskellige lovforslag og bemyndigelser, vi har givet fra Folketingets side.

Vi synes nok, vi på alle tre områder uden tøven kan forsvare det, der foregår. Der er typisk tale om situationer, hvor borgere har rådighed over f.eks. offentlige midler, og hvor enkeltpersoner og virksomheder, der skal svare moms, har en kredittid.

Dér er det rimeligt, at man fra myndighedernes side stikprøvevis kan se efter, om midlerne er til rådighed.

Tidligere på dagen har vi debatteret EU's strukturfonde og svig og svindel med tilskud i EU-sammenhæng, og hvis man ikke også dér som lovgiver accepterer sit ansvar for afvejningen af disse to hensyn, risikerer man ikke at kunne komme igennem på området.

Så vi mener, at der i og for sig ikke er nogen vanskeligheder i den del af redegørelsen.

Men jeg har naturligvis noteret mig de indvendinger, som man indimellem på meget høj-røstet vis har fremført fra andre sider i salen, og hvor man sammenligner det med, at når det drejer sig om røvere og mordere og voldtægtsforbrydere, og jeg ved ikke hvad, skal der være en retskendelse – det mener jeg at jeg hørte